

حضرت بهاءالله می فرمایند، قولُهُ تعالیٰ : "کل به کسب و تجارت و زراعت مأمورند ... و این اعمال که در کتاب الهی کل به آن مأمورند، سبب عزّت و علّت برکت و ظهورات نعمت بوده و خواهد بود" .

عنوان : اشتغال

قسمت روحانی

۱. مناجات شروع از آثار حضرت بهاءالله جَلَّ كَبْرِيَاهُ
۲. مناجات دوّم از آثار حضرت عبدالبهاء جَلَّ ثَنَاءُهُ
۳. ذکر دسته جمعی (به انتخاب جمع)
۴. مجموعه نصوص مبارکه حضرت بهاءالله جَلَّ اسْمُهُ الْاعْلَى
۵. لوح مبارک حضرت عبدالبهاء ارواحنا لَهُ الفداء
۶. نص مبارک حضرت عبدالبهاء جَلَّ ثَنَاءُهُ

قسمت اداری

۷. کمال انسان
۸. قسمتی از توقيع منیع حضرت ولی محبوب امرالله
۹. قسمتی از توضیحات بیت العدل اعظم الهی
۱۰. مقاله
۱۱. حکایت
۱۲. برنامه نوگلان بوستان الهی (به انتخاب نوگلان عزیز)
۱۳. شور و مشورت و پیشنهاد

قسمت اجتماعی

۱۴. تنفس و پذیرائی
۱۵. مناجات خاتمه از آثار حضرت عبدالبهاء جَلَّ ثَنَاءُهُ

سروزان گرامی، ناظمین عزیز

با عرض تحيات ابدع ابهی، برنامه حاضر با عنوان "اشتغال" تقدیم می‌گردد. همانگونه که ملاحظه می‌فرمایید نصوص مبارکه در این برنامه، تأکیدی بر لزوم اشتغال در دیانت بهائی دارد که یادآوری این مطلب به خصوص برای جوانان عزیز ضروری به نظر می‌رسد.

متمنی است مفاهیم اصلی نصوص مبارکه درباره اشتغال در پایان قسمت روحانی توسط شما ناظم محترم و یا یکی از اعضاء ذکر گردد از قبیل: مذمت بیکاری و تنبی در نزد حق، ممدوح بودن کسب ثروت از طریق صنعت و اقتراض، لزوم رعایت امانت و صدق و درستی در تجارت، لزوم مشورت در کسب و معاملات و ...

تقاضا می‌گردد قبل از مقاله، سؤال ذیل مطرح و حدوداً ۱۰ دقیقه به بحث و مذاکره درباره آن پرداخته گردد و سپس مقاله که به ذکر پاره‌ای از این شروط اشاره دارد خوانده شود.

سؤال: چه شروطی در کسب و کار و رونق آن باید رعایت گردد؟

از مساعی خالصانه شما سپاسگزاریم.

۱- مناجات شروع از آثار حضرت بهاءالله جَلَّ كُبْرَيَاهُ

الها سلطانا ملکا

این بضاعت مُرجاً به اسمت معروف ، او را به قدرت برافراز . جمیع السن به قوّت ناطق و به اقتدارت معترف . از این قطره ، نهر ثروت جاری فرما و از بحر فضل امواج غنا . تؤیی مقتدری که یک قبضه خاک را بر افلاک مقدم داشتی . این عباد را در ظل سدره عزت مأوى ده و از امطار فضل و عطایت بر ایشان بیار . تؤیی قادر و توانا . لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ.

آیات الهی ج ۲ ص ۱۰۵

بضاعت : سرمایه ، دارائی مرجاً : کم ، اندک ، حقیر

۲- مناجات دوم از آثار حضرت عبدالبهاء جَلَّ ثَنَاءُهُ

هوالابهی

ای پروردگار ، مستمندانیم ، مرحمتی کن و فقیرانیم از بحر غنا نصیبی بخش . محتاجیم علاجی ده . ذلیلانیم عزّتی ببخش . جمیع طیور و وحوش از خوان نعمت روزی خوار و جمیع کائنات از فیض عنایت بهره بردار . این ضعیف را از فیض جلیل محروم مفرما و این ناتوان را از توانایی خویش عنایتی بخش . رزق یومی را رایگان ده و معیشت ضروری را برکتی احسان فرما تا مستغنى از دون تو گردیم و به کلی به یاد تو افتیم . راه تو پوئیم ، روی تو جوئیم ، راز تو گوئیم . تؤیی توانای مهربان و تؤیی رازق عالم انسان . و عَلَيْكَ التَّحْيَةُ وَالثَّنَاءُ . ع ع

مجموعه مناجات‌های حضرت عبدالبهاء چاپ آلمان ص ۳۴۴

۴- مجموعه نصوص مبارکه حضرت بهاءالله جَلَّ اسْمُهُ الْاَعْلَى

حضرت بهاءالله می فرمایند ، قوله تعالى:

"رَأْسُ التَّوْكِلِ، هُوَ اقْتِرَافُ الْعَبْدِ وَالاِكْتِسَابُ فِي الدُّنْيَا وَاعِصَامَةُ بِاللَّهِ وَانْحِصَارُ النَّظَرِ إِلَى فَضْلِ مَوْلَةٍ . إِذَا لَهُ يُرْجَعُ أُمُورُ الْعَبْدِ فِي مُنْقَلَبٍ وَمَثَواهُ . " ۱

و نیز می فرمایند ، قوله الجليل:

"و اینکه درباره کسب و معاملات ذکر نمودی ، این امور در کتاب الهی به مشورت معلق شده . با نفوس مؤمنه مستقیمه مشورت نما یید . یعنی در کسب و اقتراض و امثال آن و آنچه ظاهر شود . متوكلاً عَلَى اللَّهِ عَمِلَ كَيْنِيد . هذا حُكْمُ اللَّهِ وَهَذَا أَمْرُ اللَّهِ طَوْبِي لِمَنْ سَمِعَ وَوَيْلٌ لِلْغَافِلِينَ . " ۲

و همچنین می فرمایند ، قوله المتن:

... "همچنین جمیع را امر فرمودیم که به شغلی از اشغال ، مشغول باشند . طوبی از برای نفسی که حمل نمود و حمل نشد . به کسب و اقتراض توجه نمایند . فلسی از آن عندالله أَحَبَّ است از کنزی که به غیر حق جمع شود و آماده گردد . " ۳

و نیز می فرمایند ، قوله المبنی:

"کسالت و قُعُود و انزوا و بیکاری و تنبی لَدَى الْحَقِّ مَحْبُوبٌ نبُودُه و نیست . انشاءالله جمیع بِمَا أَمَرَ بِهِ اللَّهُ فائز شوند و عامل گردد . " ۴

و همچنین می فرمایند ، قوله العزیز :

"بعد از تحقق وجود و بلوغ ، ثروت لازم و این ثروت اگر از صنعت و اقتراض حاصل شود ، نزد اهل خِرَد ، ممدوح و مقبول است..." ۵

و نیز می فرمایند ، قولُهُ تعالیٰ:

"يَا أَبَا الْحَسْنَ تِجَارَتْ رَا بِهِ مِثَابَهُ آسَمَانَ مِلَاحَظَهُ كَنْ ؛ آفَاتَ او امَانَتَ وَ قَمَرَ او رَاسَتِي . الْتِجَارَةُ سَمَاءُ ، الْأَمَانَةُ شَمْسُهَا وَ الصَّدْقَةُ قَمَرُهَا . امَانَتَ أَعَزَّ اشِيَاءَ لَدَى الْحَقِّ مَذْكُورَ وَ درِ كِتابِ الْهَيِّ مَسْطُورَ . ازْ حَقِّ بَطْلَبِ كُلِّ رَا بِهِ اينَ مَقَامَ اعزَّ اعْلَى فَائِزٍ نَمَائِيدَ . إِنَّهُ لَهُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَادِيرُ . " ۶

منابع : ۱ - ادعیه حضرت محبوب ص ۴۱ ۲ - امرو و خلق ج ۳ ص ۴۱۱

۳ - گلزار تعالیم بهائی ص ۳۷ ۴ - اخلاق بهائی ص ۶۵

۵ - لوح طرازات - طراز اول ۶ - منتخبات نصوص درباره حیات بهائی جهت تدریس در دوره کلاس تابستانه ص ۳۳ - ۳۴

معانی لغات و عبارات : اعتقاد : باز داری از گناه به امید لطف حق

منقلب : رجعت گاه مثوى : منزل ، جایگاه

رأس التوکل هو ... : اساس توکل کسب و کار در دنیا و امید به لطف الہی و حصر نظر به فضل مولای خویش می باشد زیرا که امور عبد عاقبت به او باز می گردد .

هذا حکم الله و ... : این است حکم خداوند و این است امر خداوند . خوشابه حال کسی که شنید و وای بر غافلان قعود : نشستن ، از کاری بازماندن لدی الحق : نزد خداوند ازروا : گوشه نشینی ، کناره گرفتن

بما امر به الله : به آن چه که خداوند به آن امر نموده

اقتراف : کسب کردن ، فراهم نمودن مال از طریق کار

التجارة سماء ... تجارت آسمان است امانت خورشید آن و راستی ماه آن است .

اعز اشیاء لدی الحق : عزیزترین چیزها نزد حق

انه لهو المقتدر القدير : بدرستی که او دارای قدرت و بسیار توانا است .

۵- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء ارواحنا لَهُ الفداء

ای یاران ، کمالات انسانیه منحصر بشئون روحانیه نه ؛ بلکه کمالات جسمانی نیز لازم تا عالم انسانی به جمال معنوی و کمال صوری در انجمن وجود جلوه نماید . لهذا باید احبابی الهی در تحصیل کمالات صوری نیز از هر جهت جهد و کوشش نمایند . اخلاق رحمانیه بمنزله ارواحست و کمالات جسمانیه بمنزله اجسام ؛ ارواح را بواسطه اجسام جلوه و ظهوری و اجسام را بواسطه ارواح ، روح و فتوحی ؛ هر دو چون در نهایت اتقان در محشر امکان جلوه و ظهور نماید ، فیض موافر حاصل گردد و پرتو نور علی نور جلوه نماید . ای یاران الهی ، تصوّر ننمایید که چون این جهان فانی است ، لهذا نقص و کمال و فوز و ویال و صعود و نزول و ترقی و فتور مساوی است حاشا . حضرت رحمان در نص فرقان می فرماید "رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ" . پس واضح و مشهود شد که ترقی و کمال معنوی و صوری هر دو مطلوب و محبوب ؛ علی الخصوص که ترقیات کلیه ولو جسمانیه دال بر مواهب رحمانیه است .

منتخبات مکاتیب حضرت عبدالبهاء ج ۳

ص ۱۰۶

۷- کمال انسان

حضرت عبدالبهاء در سفرنامه جلد اول می فرمایند ، قوله الاحلی :

... "در آخر مجلس شخصی پرسید که با وجودی که امر به انقطاع از دنیا در الواح الهیه نازل ، چگونه است که بر هر نفسی کسب و صنعتی فرض شده ، آیا این دو ، ضد نیست ؟

فرمودند در امر بهاء الله بر هر نفسی اشتغال به صنعت و کسبی فرض است . مثلاً من حصیر بافی می دانم و شما صنعت دیگر . این عین عبادت است ؛ اگر با نهایت صداقت و امانت باشد و این سبب ترقی است . اما با وجود مشغولیت اگر قلب تَقْيِد و تعلقی به این دنیا نداشته باشد و از حوادث ، مُنَالَّم نگردد ، نه با ثروت عالم از خدمت نوع انسان ممنوع ماند و نه از فقر محروم شود . این کمال انسانست والا در حال فقر ، اظهار کرم و با حال ضعف ادعای عدل نمودن ، قولی است آسان ؛ نه دلیل بر تربیت و تذکر و جود انسان " .

مائده آسمانی ج ۲ ص ۹۶ - ۹۵

٦- نص مبارک حضرت عبدالبهاء جل^ثثنائيه

حضرت عبدالبهاء در لوحى مى فرمایند ، قوله الاحلى:

"قناعت در هر موردی محبوب است حتی در تجارت . مقصود ، سهولت^ـمعيشت است ؛ زیرا ثروت ، موقد است و توسيع دایره تجارت ، سبب پريشانی حال و عاقبت ندارد . اين است که در قرآن مى فرمایند : " لا تجعل يدك مغلولة^ـإلى عنقك و لا تبسطها كُلَّ البَسْطِ . فَابْتَغِ يَنِّ ذلِكَ سِيَلاً " .

منتخبات نصوص درباره حيات بهائي جهت تدریس در دوره کلاس تابستانه ص ٣٥

لا تجعل ... : دست را به گردنت زنجير مکن و بسیار هم گشاده دستی منما ، پس بین این (دو حالت) راهی را بجو (طلب کن)

۸- قسمتی از توقعی منیع حضرت ولی محبوب امرالله

بر رجال و نساء واجب شده که به کسب و حرفه ای اشتغال ورزند . جمال اقدس ابھی می فرمایند : " و جَعَلْنَا أَشْتِغَالَكُمْ بِهَا نَفْسَ الْعِبَادَةِ لِلَّهِ الْحَقِّ " اهمیت روحانی و عملی این حکم و مسئولیت متقابل فرد و جامعه برای اجرای این امر در توقیعی که حَسَبُ الْأَمْرِ حَضْرَتْ وَلِي امرالله تحریر یافته ، چنین بیان گردیده است : راجع به دستور حضرت بهاءالله درباره این که احبا به شغلی از اشغال مشغول شوند ، تعالیم مبارک در این مورد بسیار مؤکد است ؛ به خصوص بیان مبارک در کتاب مستطاب اقدس در این باره صریحاً می رساند که نفووس مُهْمَلَه که تمایل به کار ندارند در بساط نظم بدیع الهی محبوب و مقبول نیستند . بر اساس این حکم محکم ، حضرت بهاءالها می فرمایند که تکدی نه تنها مذموم است ؛ بلکه باید به کلی از صفحه روزگار محظ گردد . کسانی که زمام تشکیلات جامعه را در دست دارند ، موظفند وسائلی فراهم کنند تا هر فردی از افراد فرصت یابد و به کسب حرفه و صنعتی نائل شود و همچنین باید تدبیری اتخاذ کنند تا این استعداد و کارданی ، هم به خاطر ترویج نفس حرفه و هم به خاطر امرار معاش آن فرد ، به کار رود . بر هر فردی از افراد ، ولو هر قدر دچار موانع و محدودیت باشد ، واجب است به کار و پیشه ای اشتغال ورزد ؛ چون کار ، علی الخصوص وقتی با نیت خدمت همراه باشد به موجب تعالیم حضرت بهاءالله ، نوعی عبادت است . کار نه تنها مُتِضَمِّن فایده عمومی است ، بلکه بنفسه دارای قدر و منزلتی مخصوص است ؛ زیرا موجب تقریب ما به درگاه الهی است و سبب می گردد که مقصد الهی را برای حیات خود در این عالم بهتر ادراک نمائیم . بنابراین واضح است ثروتی که از راه ارت به دست آید هیچ کس را از کار روزانه معاف نماید . ") ترجمه)

كتاب اقدس و منضمات صص ۱۴۵ - ۱۴۶

۹- قسمتی از توضیحات بیت العدل اعظم الهی

از بیت العدل اعظم سؤال شده است که آیا علاوه بر شوهر ، همسر او نیز ملزم است که برای امرار معاش به کاری مشغول شود ؟ در جواب چنین توضیح داده اند که به موجب امر حضرت بهاءالله احبا باید به کاری اشتغال ورزند که نفعش متوجه خود آن نفووس و سایرین گردد و اداره منزل و تأمین صفاتی خانواده از کارهای بسیار محترم و پر مسئولیتی است که اهمیت اساسی برای جامعه دارد .

كتاب اقدس و منضمات ص ۱۴۶

۱۵- مناجات خاتمه از آثار حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائهُ

هو الله

آزادی بخش. قمیصیان چون پیرهن یوسف، معطر کن و خلق و خویشان را چون حیب نسیم صبا، ای پروردگار، آن مشتاقان را تجلی عنایت فرما و ابواب موهبت بگشا. از هر آلودگی طیب و طاهر کن و از هر ناشایستگی

پُر مُشك و غنبر نما . به صفات رحمانیت مُتصف کن و به اخلاق روحانیان متخلّق ؛ تا آیات توحید گردند و بیناتِ اشرافِ نورِ ربِ فرید . سببِ عزّت امر تو گردند و علت بزرگواری قدر خود ؛ تا شدّتشان به رَخا مبدل گردد و فقرشان به غنا . عزت ابدیه یابند و موهبت سرمدیه . مظاهر تقدیس گردند و مطالع تنزیه . از عالم نورانیت و روحانیت حکایت کنند تا جمیع ابواب از جمیع جهات بر وجهشان گشوده گردد . انك أنتَ القوىُ القدير . ع ع

مجموعه مناجات‌های حضرت عبدالبهاء - چاپ آلمان - ص ۴۰۵

قمیص : پراهن جیب : گریبان ، یقه متصرف : به صفتی معروف و موصوف شوند

عزیزان با وفا

با یاران محبوب و ممتحن بهائی از متعلقات دنیا سخن گفتن، آسان نیست. چون به تجربه ثابت کرده اند که عاشق صادق اند و دلداده موافق. بارها و بارها اتفاق افتاده، دارایی خویش را که چه بسا با خون دل بدست آمده، بر طبقِ اخلاص نهاده، نثار قدم دوست حقیقی نمودند. ولی از آنجا که همه ما در قید این جسم ترابی هستیم و به مدد آن باید به مدارج روحانی خویش در این عالم واصل شویم، ناگزیریم در حیطه مادیات نیز در آئیم. ولی نه به طمع جمع اموال بیشتر، که معترفیم "دنیا نمایشی است بی حقیقت". بلکه به این امید که بهتر و بیشتر بتوانیم خدمت به عالم انسانی نمائیم، روح و روان خویش را تکامل بخشیم و در همه حال راضی و شاکر باشیم. در حقیقت تجارت و زراعت و صناعت، مانع از خدمت حضرت احادیث نیست، بلکه می‌تواند واسطه‌ای برای اثبات دیانت و امانت و ظهور اخلاق رحمانیت باشد. بدین منظور باید شروطی را در کسب و کار و سعی در رونق آن، در نظر گرفت.

● توجه به امر اعتدال

اگر هر یک از ما لحظه‌ای بیندیشیم نمونه‌های فراوانی از مضراتی که عدم رعایت اعتدال در کسب و کار بدنیا ل خواهد داشت می‌یابیم، فی المثل اگر در ساعات اشتغال خویش اعتدالی قائل نشویم از سایر امور اساسی زندگی خویش (مثلاً رسیدگی به امور خانواده یا خدمات امریه و...) باز می‌مانیم.

● رعایت امانت

امانت داری نه فقط باعث تکامل فرد در مسیر کسب فضائل می‌گردد و شخص مقابل را از خسارت اموال محفوظ می‌دارد بلکه باعث حفظ حرمت امرالله نیز می‌گردد. حضرت عبدالبهاء می‌فرمایند: "عبدالبهاء کلّ احباب را نصیحت می‌نماید، بلکه عجز و زاری می‌کند که حرمت امرالله را محافظه نماید و عزت نفوس را محافظه کنید تا اهل بهاء درین کلّ ملل مشهور و معروف به امانت و دیانت گرددند و خدمتی الیوم اعظم از این نه و خلاف آن تیشه بر ریشه امرالله است نَعُوذُ بِاللهِ مِنْ هَذَا الذَّنبِ الْعَظِيمِ. أَسَأَلُ اللَّهَ بِأَنْ يَحْفَظَ أَحِبَّاءَ مِنْ هَذَا الظُّلْمِ الْمُبِينِ".

• قناعت

قناعت در هر موردی محبوب است حتی تجارت . اگر زیاده طلب نباشیم ، از بسیاری پریشانی ها و مفاسد محفوظ می مانیم . چه بسیار دیده ایم که شخص حریص به امید اینکه در مدتی کوتاه ، کسب ثروت سرشار نماید در گرداب قرض و وام بی رویه افتاده و نه فقط مایملک خود و دیگران ، بلکه آبروی خویش را نیز از دست می دهد . اگر چه در امر بهائی کسب ثروت ممنوع نیست ، اما طریق گردآوری آن از اهمیت بسیاری برخوردار است . جوانی که هنوز امورش رونق و ثبات نگرفته و توان حتمی پس دادن قروض خود را ندارد ، شایسته نیست که بدون حکمت ، درایت ، مشورت و پیش بینی واقع غیر مترقبه قرضهای با سود کلان بگیرد و بعد چون قادر به پرداخت بدھی خود نمی باشد مجدداً قرضی با بهره فاحش بگیرد تا حیث خویش را محفوظ دارد . این دور باطل ادامه می یابد تا از هستی ساقط شود .

• قرض در کسب و کار

ادای قرض تعهدی است که در امر مبارک بسیار مقدس شمرده شده است و پرداخت قرض الزامی است تا آنجا که پس از هزینه کفن و دفن و حمل متصاعد به عزّت و اعتزار ، ابتدا باید دیون او پرداخت گردد سپس حقوق الله و یا سهم ورثه و غیره داده شود . روحیه خانم در کتاب گوهر یکتا مطلبی به این مضمون می فرمایند که هیکل مبارک به شخصی که می دانستند مقروض است اجازه تشریف نفرمودند و بیان فرمودند که اوّل باید قرض خویش را ادا نماید .

• ربح نقد

در امر بهائی ربح نقود ، حلال و طیب است ولکن باید این امر به اعتدال و انصاف واقع شود . حضرت عبدالبهای می فرمایند : "اما مقدار ربح در معاملات نقدیه ، حضرت اعلی روحی له الفدا تنزیل تجارت را مشروع فرموده اند ، اما جمال مبارک به قدر امکان به تخفیف امر فرموده اند . " ۲

لذا رعایت عدل و انصاف و محبت و رضا در ربح نقود به همان میزان مشروعیت آن قابل توجه است . چه بسیارند نفوسي که به خصلت کرم و جود آراسته اند ، ثروت را امانت حق دانسته و شیوه ممدوح قرض الحسن را در پیش گرفته و یا به ربحی اند که قناعت نموده ، عزیزی را از ورطه ذلت نجات داده ، و خیر دنیا و عقبی را برای خود اندوخته اند .

حضرت عبدالبهاء ميفرمایند : " تأسیس هر شرکتی باید بر مبادی الهی باشد ، اساسش امانت و دیانت و صداقت گردد ، تا حقوق جمیع ناس محافظه نماید و روز به روز مغناطیس امانت سبب شود و تأییدات رب العزّه رخ بگشاید و همچنین شرکت مشروعه باید آنچه در قوه دارد در حفظ حقوق جزئی و کلی خلق مجری دارد و امور شرکت را به نهایت اتقان و درستکاری و صیانت اداره نماید . چون چنین گردد شبه نیست که آن شرکت مظہر برکت شود و آن انجمن مغناطیس تأیید حضرت ذو المَنَّ گردد و در صون حمایت اسم اعظم از جمیع آفات محفوظ و مصون ماند . " ^۳

اگر چه تمام مفاد بیان مبارک قابل تعمق است ؟ بنا به مورد ، توجه احبابی عزیز را به این بخش معطوف می نمائیم که می فرمایند: " حقوق جمیع ناس را محافظه نماید ... و آنچه در قوه دارد در حفظ حقوق جزئی و کلی خلق مجردا دارد . " بعضی از نفوس احباب در شرکتها ، مؤسسات ، کارگاهها و کارخانه هایی مشغول به کارند که صاحبان این مشاغل نیز از احباب هستند . چه نیکوست که بیاد آوریم که اگر نعمت و ثروتی نصیب ما شده ، از برکت و فضل جمال ابھی است . لذا واجب است که وصایا و نصایح محظوظ از لی را در امور یومیه خویش به کار بندیم و یا لااقل آنچه در قانون ، جزء حقوق حقه کارگران و کارمندان و متخصصین محسوب شده ، نادیده نگیریم . وا اسفا اگر حتی یکی از کارکنان یک مؤسسه که مالک بهائی دارد حقوقی کمتر از حق رسمی خویش بگیرد ، بیمه نشود ، مرخصی سالیانه نداشته باشد ، حق تعطیل در روزهای تعطیل رسمی کشوری نداشته باشد و بدون اضافه کار مجبور به کار شود و

ختام مقال را به این بیان مبارک قلم اعلی زینت می دهیم به این امید که کسب و کار احبابی کوی دوست مطابق با شئون امر مبارک و مملو از برکات الهیه باشد . جمال مبارک می فرمایند : " زینهار دین را به دینار مدهید و یوسف عز احادیه را به آله دنیا و آخرت مبادله نمائید عنقریب آنچه مشهود مفقود خواهید دید . پس به کمال جهد و اجتهاد به ظل رب الایجاد بستاید که مکمن امنی جز ظلش نبوده و نخواهد بود . " ^۴

- ۱ گلزار تعالیم بهائی ص ۵۶

- ۲ گنجینه حدود و احکام ص ۲۰۴

- ۳ پیام بهائی ش ۱۷۸ ص ۲

- ۴ گلزار تعالیم بهائی ص ۷۳ - ۷۲

۱۱- حکایت

یک شخص مسیحی آمد با سبدی در دست . وقتی که چشمش به هیکل مبارک افتاد دستپاچه شد و بطور عجله و سراسیمه سبد را زمین گذاشت . عرض کرد : حمال نبود ، معجور شدم خودم بردارم . فرمودند : " انسان باید افتخار به کار خود کند . از قبایح اعمال خجل شود ، نه از کار و خدمت خود " .

خاطرات حبیب ص ۲۳۳